

ניבה לניר
ימינה, ליעד

רון כהן
באמצע

יאיר צבן
ימינה, לציננות

יעד הדיש. לפני כמה שבועות הצליחו, סוף-סוף, ראשי שני הגופים להגיע להסכם על מיזוג מלא. תכלת-אדום הסכימה לתביר עות מק"י בעניין תוכן המצע המשותף — שהוא ימני הרבה יותר מכפי שרצוי לתכלת-אדום. מק"י, מצידה, ויתרה בנקודה המרכזית של דרישותיה — תביעה כי

בשביל, היה זה אולי אסון, כי — שוב, בניגוד לרוב העסקנים המיקצועיים — שמר חזני על רגישות אנושית. הוא לא היה איש-מינהל, ובוודאי היה רחוק מר דמותו של מיניסטר נמרץ, החותך קשרים ביורוקרטיים, דופק על השולחן, מנהיג חידושים ומשיג דברים.

בשביל אדם כזה, משרד-הסעד הוא מוסד שובר-לב. כי הסעד במדינת-ישראל הוא במידה רבה פיקציה. תשלומי-הסעד אינם מבטיחים קיום הוגן, והמשרד אינו יכול להושיע. הכסף הדרוש לסעד נבלע עליידי תקציב הביטחון.

רוחות חדשות. באותה שעה חלה תזוזה גם בעמדתו הפוליטית של חזני. מטיבעו, היה איש מתון. הוא היה הניח האסכולה הדתית המינימליסטית בעניינים מדיניים, של משה חיים שפירא המנות, תומכו של משה שרת ויריבו של דויד בן-גוריון.

אך בהדרגה נכנע חזני לרוח החדשה הנושבת במפלגתו. הוא הפך לאומני. בהתבטאויותיו הפומביות על נושא זה, הטיף לסיפוח הגדה המערבית לישראל. הוא לי יכול היה לדעת כי סופו יבוא לו דווקא בשטחים המוחזקים. בבקרו בי ג'נין, בעת ביקור רישמי בלישכת-הסעד המקומית שם, צנח מיכאל חזני ומת משבץ-הלב.

דוגמה אחת מרבות: בשבוע שעבר, כאשר הכל התעניינו בעימות האמריקאי-ישראלי, שהגיע לשיאו אחרי פגישת פורד-דינג' בת 11 הדקות, פתח יומן השידור בצרפתית כצהרי-היום בתיאור נרגש של הפגנת-נשים קיקיונית ליד משרד ראש-הממשלה בירושלים. לפני הפרשנות המדויגת ולפני הכתבות מחו"ל, דובב הכתב את אחת הנשים, שאמרה בקול היסטרי: "אם נפנה שטחים בסיני, נצטרך בסופו של דבר לעמוד על גגותינו ולקיים תצפיות כנגד הפלסטינים שירצו לבוא לבתינו כדי לשחוט אותנו!" דבריה הושמעו ללא כל עירעור.

המזל הוא שמעטים בלבד נזקקים לעיתון הצרפתי ולשידור הצרפתי של ישראל. אבל איזו תמונה מקבל תייר, שאינו יכול להשיג כאן את לה מונד, האוחל במהרה מהקוסקים, והנאלץ להסתפק באותו עיתון ובאותו שידור, כדי לדעת מה מתרחש בעת הופשתו?

למרבה המזל, התיירים הצרפתיים יודעים ליהנות מחופשתם, ואינם מענים את עצמם בקריאת הפרוזה של לה ז'ורנאל דה-ישראל.

הכנסת

מוות בשטחים המוחזקים

מיכאל חזני היה איש

מתון, אך ביגלזי החצבים

במיפגתו תמך בסיופה

הגרה — ובה הוא מת

כשבא מיכאל חזני לכנסת, לא ידע כימעט דבר על כלכלה, או על ענייני המדינה.

אולם בניגוד לח"כים רבים אחרים, הר באים לכנסת כדי לשאת בתואר הנכבד של ח"כ וכדי לשמוע את קולם של עצמם, השהתל העסקן הדתי מאד. הוא שקע בספרים, עקב אחר דיונים, השתתף בי ישיבות הוועדות, ובסופו של דבר רכש ידיעה רחבה מאד בענייני ניהול המדינה בשטח הכלכלי.

הוא לא היה מנהיג. הופעתו לא היתה מרשימה. אך הוא רכש את לב עמיתיו בצניעותו וחוסר-קנאותו. איש לא שמע אותו מימיו מרים את קולו בהתרגשות בוויכוחים המפוכרים על ענייני דת בי כנסת, שבהם נוהג מנחם פרוש לצעוק כי "יישפך דם!" בעוד יצחק רפאל נושא דרשות על עליונות המוסר היהודי.

חזני לא כפה את דתו על איש, לא בלט במאבקים על כפייה הדתית, בסך-הכל היה חבר-כנסת מן המניין, רציני יותר מרוב עמיתיו ושקדן בעבודתו.

מוסד שובר-לב. כל זה השתנה כאשר נתמנה חזני כשר. הדבר בא לרועצמו כאפתעה. המנהיגות של מיפלגתו נידלדלה לפתע, והיה דרוש מועמד. לתמהונו גילה חזני כי הוא הר מועמד הבכיר ביותר. הוא קיבל לידו את תיק הסעד.

מיפלגות

זוקשים בדרך לאיחוד

במוקד הוויכוח על

איחוד מוקד עומדים

שני מוכשולים: המזעז והרכוש

אם ירצה השם, תתקיים ב-18 בחודש זה עצרת חגיגת שבה יוכרו על הקמת הנועת מוקד ובליעת שני מרכיביה: המיפ לגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), ותנור עת תכלת-אדום.

מאז חברו שני הגופים יחדיו למחנה אחד, בבחירות האחרונות לכנסת, והעבירו את מאיר פעיל על-פני אחוזה-הסימה, נמשכים הדיונים בין שני הגופים, על מיזוג מוחלט. מק"י היתה מעוניינת במיזוג, כדרך נכונה לאיבוד-עצמי-לדעת. איבוד-עצמי ממיפלגה קומוניסטית אנטי-ציונית, למיפ לגה סוציאלי-דמוקרטית ציונית. ראשיה — יאיר צבן וחבריו — היו עיישים מתחזקת המיפלגה, ולאחר פטירתו של מנהיגם, משה סנה, חיפשו דרך אלגנטית לסיום בכבוד של המיפלגה — תוך כדי השתלטות על גוף אחר.

תכלת-אדום, מצידה, לא רצתה בשותפות עם גוף פוליטי מאורגן עצמאי, מהרגם שגוף זה גילה נטיות ברורות ביותר של מיפנה ימני חזק. הברית בין שני הגופים היתה כעין חתונה עם כלה מכוערת, בעלת עבר סוער ורביבת-הפוכות, אך עם נכסים רבים. שכן מק"י הביאה למוקד, מילברד כ-8000 קולות מצביעים, גם שורה ארוכה של נכסים, שהיה להם ערך בעיני תכלת-אדום.

תקבל אחוז מוסכם של מקומות משוריינים בוועידה, כדי שלא תיעלם בבחירות הפני-מיות.

תכלת-אדום, שידעה כי במיפד-חברים תקבל מק"י לא יותר מ-20% מן הקולות, סירבה לשריין לה 40% לפחות, כתביעת מק"י.

שתי התנועות ערכו לפני שלושה שבועות כנסים, שבהם צריכים היו לאשר את המצע ואת ההסכם לבחירות הפנימיות, להכריז על הקמת התנועה החדשה. בכנס של תכלת-אדום נוצרה לפתע חזית מורה של החלקים השמאלניים והימניים בתנועה, שהתאחדו במאבק משותף לפיצוץ ההסכם עם מק"י. החלק השמאלני של תכלת-אדום ראה במק"י גוף ימני וציוני מדי, ותבע לתכנס למצע המשותף סעיפים מהפכניים, שמק"י סירבה אף לשמוע עליהם. ראשי הטוענים באגף זה היו גבריאל מוקד ודני פתר, לשעבר חברי מק"י.

האגף הימני של תכלת-אדום, בעיקר ניבה לניר, עירער על המצע ועל הגדרת הציונות שבו. המצע המשותף קבע כי מוקד רואה עצמה שותפת לחלקים המתקדמים בתנועה הציונית, ונלחמת בחלקים הריאקצי-יונים שבה. לניר וחבריה טענו, כי ניסוח זה מותיר את מוקד מחוץ לתנועה הציונית, ותבעו לכתוב תחת זאת פיסקה, הקובעת כי מוקד היא חלק בלתי-נפרד מן התנועה הציונית על כל מרכיביה.

מאחרי תביעת האגף הימני לשינוי המצע הסתתרה כוונה אחרת לגמרי. אגף זה חותר למיזוג מוקד בתנועת יעד של שולמית אלוני ולובה אליאב. האגף יודע כי מק"י תפריע לו במיזוג, מכיוון שהפעילים הימניים של תנועת אלוני מתנגדים באופן מוחלט להכנסת "קומוניסטים". הוא רוצה להביא את מוקד אל יעד, בלי מק"י. אגף זה גם מאכזב מנציג מוקד בכנסת, מאיר פעיל, ורואה באליאב את המנהיג האמיתי שלה. האישי הפופולרי בתכלת-אדום, רן כהן, עומד באמצע.

פשרה נואלת. לשני האגפים נסייחד נוספה עוד טענה נגד מק"י. התברר כי מק"י אינה מביאה את רכושה למיפלגה החדשה, אלא שומרת עליו באיטטלה של מכוון לזכר משה סנה, שאילו מועבר כל הרכוש, מכיוון שלמק"י יש מועדונים ואין הרבה חברים, ואילו לתכלת-אדום יש חבי רים בלי מועדונים, ראו חברי תכלת-אדום את המעשה בחומרה רבה. משום כך סערו הרוחות בכנס תכלת-

מיכאל חזני
יד הגורל

אדום, שנערך לפני שלושה שבועות. בכנס סוכם, על דעת הכל, כי את המצע יוכלו לשנות בוועידה הראשונה של הגוף החדש, שתהיה רשאית להחליט כל דבר. תוכן הדברים הללו הגיע מייד אל מתכנסי מק"י, שדנו באותה עת במיזוג, ופרצה שם סערה. מק"י תבעה להתנות את המיזוג בהתחייבות תכלת-אדום לאי-הכנסת כל שינוי במצע, עד לוועידה השנייה.

תביעה זו כימעט גרמה לפיצוץ הסכם המיזוג, עד שנמצאה בימים אלה הפשרה הגואלת: בוועידה לא ישתנה המצע, אולם חצי-שנה אחרי הוועידה יתכנס המושב השני שלה, ושם יוכלו לשנות כל דבר. חברי מק"י סבורים, כי במשך הזמן יש פיעו על תכלת-אדום לא לשנות את המצע. אנשי תכלת-אדום נאלצו להסכים להצ-עה, כדי לא לפוצץ לגמרי את המיזוג. וכך יש לצפות, כי ב-18 בחודש זה תוכרו הקמת המיפלגה החדשה — בתנאי שעד אז לא יצוץ מיכשול חדש.

מישטרה

דפוק את האזרח

העירייה שחחה קבני לבנות —

השוטר הודיע שזה

לא מעניין אותו —

ושלחו למעצר

רק נעצר הסנדר הקטן על המידכה, מול בית מיספר 15 ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, וכבר זינק השוטר, סמל-שני זוהר עדקי (מס. אישי 28906), למקום.

"תסתלק מכאן מייד", הורה השוטר לנהג הסנדר, בנימוס.

"שמע", השיב לו בנימוס הנהג, הקבלן מאיר מרדכי, "אני צריך לבנות כאן גגון בתחנת-האוטובוס. העירייה שלחה אותי" (המשך בעמוד 32)